

SESSION: RECONFIGURATION OF AUDIT MISSIONS/
SECȚIUNEA: RECONFIGURAREA MISIUNILOR DE AUDIT

CZU: 657.6:005.334(478)

DOI: <https://doi.org/10.53486/isca2026.33>

RECONFIGURAREA ROLULUI AUDITULUI STATUTAR ÎN CONSOLIDAREA
STABILITĂȚII ECONOMICE

RECONFIGURING THE ROLE OF STATUTORY AUDIT IN STRENGTHENING
ECONOMIC STABILITY

IACHIMOVSKI Anatolie

Academia de Studii Economice a Moldovei, Republica Moldova

E-mail: iachimovschi.anatolie.constantin@ase.md

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5393-0100>

Abstract. The article examines the reconfiguration of the role of statutory audit in the context of the economic and technological transformations that characterize the contemporary global environment. The intensification of digitization processes, the increase in the complexity of economic transactions and the increase in informational risks determine the need to reconsider the traditional functions of statutory audit. In this framework, the audit is no longer just a mechanism for verifying the conformity and credibility of financial statements, but becomes a strategic tool to strengthen economic security and stability at micro and macroeconomic level. The purpose of the research is to highlight the directions for modernizing the statutory audit and how it contributes to increasing transparency, accountability and trust in financial information. The research methodology is based on the critical analysis of the literature, on the examination of the international regulatory framework in the field of auditing and on comparative approaches on the evolution of audit practices in the context of the digitalization of the economy. The results of the study highlight that statutory audit expands its traditional role by integrating digital tools, assessing emerging risks and strengthening corporate governance mechanisms. In this regard, auditors become key actors in preventing economic vulnerabilities and ensuring a climate of trust for investors, institutions and other stakeholders. The findings of the research highlight the need for continuous adaptation of auditing practices and standards to meet the challenges of the dynamic global economic environment.

Keywords: audit statutar, guvernanță corporativă, riscuri economice, securitate economică, stabilitate financiară.

JEL Clasification: M42

Introducere

În contextul transformărilor economice globale, caracterizate prin intensificarea proceselor de digitalizare, creșterea interdependențelor economice și amplificarea riscurilor financiare și informaționale, rolul auditului statutar capătă o importanță sporită în asigurarea transparenței și credibilității informațiilor financiare. Mediul economic contemporan este marcat de schimbări rapide ale modelelor de afaceri, de extinderea utilizării tehnologiilor digitale și de sporirea cerințelor privind responsabilitatea și guvernanța corporativă. În aceste condiții, auditul statutar nu mai poate fi privit exclusiv ca un mecanism formal de verificare a conformității situațiilor financiare, ci ca un instrument esențial de consolidare a securității și stabilității economice.

Problema cercetării este determinată de necesitatea adaptării funcțiilor și metodelor auditului statutar la noile provocări generate de mediul economic global dinamic. Evoluția rapidă a tehnologiilor informaționale, complexitatea operațiunilor economice și creșterea riscurilor asociate gestionării datelor financiare impun reconsiderarea rolului auditorului în procesul de evaluare a fiabilității

informațiilor și de prevenire a vulnerabilităților economice. În acest context, se conturează întrebarea fundamentală privind modul în care auditul statutar poate contribui mai eficient la consolidarea securității economice și la menținerea stabilității sistemelor economice.

Scopul principal al cercetării constă în analiza și evidențierea direcțiilor de reconfigurare a rolului auditului statutar în condițiile mediului economic global dinamic, precum și în identificarea contribuției acestuia la consolidarea securității și stabilității economice. Pentru realizarea acestui scop, cercetarea urmărește să răspundă la câteva întrebări esențiale: care sunt factorii care determină transformarea rolului auditului statutar; în ce mod digitalizarea și noile riscuri economice influențează activitatea de audit; și cum poate auditul statutar să contribuie la creșterea încrederii în informațiile financiare și la consolidarea mecanismelor de guvernare economică.

Metodologia cercetării

Metodologia cercetării se bazează pe analiza critică a literaturii de specialitate, pe examinarea cadrului normativ și conceptual în domeniul auditului financiar, precum și pe utilizarea metodelor de analiză și sinteză pentru evidențierea tendințelor actuale privind evoluția auditului statutar. Alegerea acestor metode permite fundamentarea teoretică a fenomenului analizat și identificarea principalelor direcții de dezvoltare ale practicilor de audit în contextul transformărilor economice globale.

Structura lucrării este organizată astfel: prima parte prezintă cadrul conceptual privind rolul auditului statutar în economia contemporană; a doua secțiune analizează impactul transformărilor economice și digitale asupra activității de audit; iar ultima parte evidențiază direcțiile de reconfigurare a rolului auditului statutar în consolidarea securității și stabilității economice. Prin abordarea propusă, cercetarea își propune să contribuie la aprofundarea înțelegerii rolului auditului statutar în contextul actual și să evidențieze relevanța acestuia în asigurarea unui mediu economic transparent și stabil.

În acest context, cercetarea de față își propune să contribuie la dezvoltarea literaturii de specialitate prin analizarea modului în care rolul auditului statutar se reconfigurează în condițiile mediului economic global dinamic. Lucrarea urmărește să integreze perspectivele existente privind auditul financiar, guvernarea corporativă și securitatea economică, evidențiind rolul auditorilor în consolidarea stabilității economice și în creșterea încrederii în informațiile financiare. Prin această abordare, studiul contribuie la extinderea cadrului conceptual al auditului statutar și la evidențierea relevanței acestuia în contextul noilor provocări economice și tehnologice.

Conținutul lucrării

Analiza cadrului normativ a evidențiat câteva direcții esențiale privind reconfigurarea rolului auditului statutar în contextul mediului economic global dinamic. În esență, auditul statutar acționează ca un mecanism de control extern care validează realitatea economică a unei afaceri pentru toți participanții la viața economică. Conform Legii nr. 271 din 15.12.2017 privind auditul situațiilor financiare din Republica Moldova, auditul statutar reprezintă pilonul de încredere în raportarea financiară a entităților de interes public și a celor care depășesc anumite criterii de mărime [1].

Acesta se concretizează prin emiterea unei opinii independente care confirmă dacă raportările financiare prezintă o imagine fidelă a poziției și performanței financiare, în conformitate cu standardele de raportare aplicabile. Prin procesul de verificare, auditul statutar contribuie direct la creșterea gradului de încredere a investitorilor, creditorilor și a publicului larg în informațiile furnizate de companii. De asemenea, acesta servește la protejarea interesului public, asigurând transparența în gestionarea resurselor și conformitatea cu cadrul legal, facilitând totodată accesul entităților la piețele de capital și la finanțări externe prin validarea integrității datelor financiare.

Auditul statutar depășește funcția tradițională de verificare a conformității situațiilor financiare, asumând un rol proactiv în identificarea riscurilor emergente și în prevenirea vulnerabilităților economice. Conform Legii nr. 287/2017 privind contabilitatea și raportarea financiară, funcția tradițională de verificare a conformității reprezintă mecanismul prin care se confirmă că situațiile financiare sunt întocmite și prezentate respectând strict normele legale și standardele de raportare SNC sau IFRS [2].

Această funcție presupune verificarea faptului că entitatea a aplicat corect politicile contabile și a respectat principiile fundamentale, precum continuitatea activității, prudența și necompensarea. Verificarea vizează corespondența dintre datele înregistrate în contabilitatea primară și cifrele

raportate în bilanț, situația de profit și pierdere sau alte formulare obligatorii. Adică, se urmărește asigurarea unei imagini fidele a patrimoniului și a rezultatelor financiare. Opinia auditorului garantează că informația furnizată este completă, neutră și lipsită de erori semnificative, permițând utilizatorilor să aibă certitudinea că rapoartele reflectă realitatea tranzacțiilor economice conform cadrului normativ în vigoare în Republica Moldova.

Rolul auditului statutar, conform cadrului reglementat de Manualul Internațional emis de IAASB, se definește prin următoarele aspecte fundamentale care funcționează integrat pentru a asigura integritatea raportării financiare [3].

Auditul statutar servește la creșterea gradului de încredere a utilizatorilor vizați în situațiile financiare. Această încredere este obținută prin exprimarea unei opinii de către auditor cu privire la măsura în care situațiile financiare sunt întocmite, sub toate aspectele semnificative, în conformitate cu un cadru de raportare financiară aplicabil. Auditorul aplică Standardele Internaționale de Audit (ISA) pentru a obține o asigurare rezonabilă că documentele examinate nu conțin denaturări semnificative, indiferent dacă acestea provin din fraudă sau eroare.

Procesul presupune exercitarea raționamentului profesional și menținerea scepticismului profesional pe tot parcursul planificării și executării misiunii. Auditorul identifică și evaluează riscurile de denaturare semnificativă, obține probe de audit suficiente și adecvate și evaluează caracterul adecvat al politicilor contabile utilizate de management. De asemenea, auditul include evaluarea prezentării generale, a structurii și a conținutului situațiilor financiare, inclusiv a notelor explicative.

Un alt aspect esențial este comunicarea cu persoanele însărcinate cu guvernanța. Auditorul raportează deficiențele semnificative identificate în controlul intern, precum și orice alte constatări relevante care pot influența transparența și disciplina financiară a entității. Întreg procesul este susținut de standardele de gestionare a calității (ISQM), care impun firmei de audit să stabilească politici și proceduri menite să garanteze respectarea cerințelor etice, a independenței și a standardelor profesionale, asigurând astfel că raportul emis este adecvat circumstanțelor specifice [4, 5].

În lucrarea lor, „The Impact of Digitalization on Statutory Auditing” (2024), autorii Jelena Gruslav, Maja Perić și Goranka Knežević analizează modul în care digitalizarea transformă auditul statutar, redefinind rolul acestuia într-un mediu economic din ce în ce mai tehnologizat [6]. Conform autorilor, rolul auditului statutar poate fi sintetizat prin următoarele dimensiuni fundamentale:

- Garantarea fiabilității informațiilor financiare;
- Creșterea încrederii pe piețele de capital;
- Detectarea și prevenirea fraudelor în era digitală.

Rolul principal rămâne cel de a oferi o opinie independentă asupra faptului că situațiile financiare reflectă o imagine fidelă a poziției și performanței financiare a unei entități. Autorii subliniază că, în contextul digitalizării, acest rol devine și mai critic, deoarece volumul mare de date (Big Data) necesită mecanisme de verificare riguroase pentru a preveni erorile sau manipulările digitale.

Auditul statutar acționează ca un pilon de încredere între companii și investitori. Prin certificarea datelor, auditorii reduc asimetria informațională. Gruslav et al. argumentează că tehnologiile moderne (precum analiza de date și AI) permit auditorilor să ofere o asigurare mai profundă, consolidând astfel integritatea piețelor financiare. Autorii evidențiază o schimbare în modul de exercitare a acestui rol. Dacă în auditul tradițional se foloseau eșantionări, digitalizarea permite testarea a 100% din populația de date. Acest lucru schimbă rolul auditorului dintr-unul reactiv într-unul mai proactiv, capabil să identifice anomalii și tipare de fraudă care anterior ar fi rămas nedetectate.

Auditorul statutar nu mai verifică doar cifre, ci și robustețea sistemelor ERP (Enterprise Resource Planning) și a controalelor automate. Rolul său include acum evaluarea riscurilor cibernetice care ar putea afecta integritatea raportării financiare. Astfel, rolul auditului statutar evoluează de la o examinare periodică (post-factum) către un model de monitorizare continuă. Digitalizarea permite auditorilor să extragă date în timp real, ceea ce transformă auditul dintr-o obligație anuală într-un proces dinamic care adaugă valoare continuă managementului și acționarilor.

În lucrarea lor din 2025, Hrițcan, M. și Hrițcan, C.C. analizează transformarea profundă a rolului auditului statutar în România, generată de implementarea Directivei privind Raportarea Durabilității de către Companii (CSRD) și transpunerea acesteia [7]. Conform autorilor, rolul auditului statutar

evoluează de la o verificare tradițională a situațiilor financiare către o responsabilitate complexă de asigurare a sustenabilității. Principalele aspecte ale acestui nou rol sunt:

- Extinderea obiectivului auditului;
- Furnizarea asigurării limitate (Limited Assurance);
- Rolul de garant al credibilității (Combaterea "Greenwashing"-ului);
- Integrarea și convergența raportării.

Conform analizei rolul auditului statutar trece printr-o fază de expansiune semnificativă a obiectivului său fundamental. Această transformare presupune depășirea barierelor verificării tradiționale, centrate exclusiv pe situațiile financiare și pe acuratețea cifrelor contabile, pentru a integra certificarea validității informațiilor de tip ESG (Environmental, Social, and Governance).

În acest context, misiunea auditorului se recalibrează pentru a include validarea riguroasă a indicatorilor nefinanciarilor de performanță și evaluarea modului în care structurile de guvernanta ale entității auditate gestionează riscurile climatice și impactul social. Astfel, auditul devine un proces integrat care atestă nu doar sănătatea financiară a unei companii, ci și conformitatea acesteia cu standardele europene de raportare a durabilității (ESRS), asigurând o viziune holistică asupra sustenabilității afacerii în raport cu cerințele CSRD.

Un element central al noului rol al auditului statutar este introducerea obligației de a furniza o asigurare limitată (limited assurance) asupra raportării de durabilitate. Această transformare, determinată de transpunerea Directivei, impune auditorului responsabilitatea de a formula o opinie profesională cu privire la conformitatea raportului de management cu standardele europene de raportare (ESRS).

Misiunea auditorului depășește în acest punct simpla verificare a existenței datelor, implicând o evaluare a proceselor de colectare și raportare utilizate de companie, precum și a metodologiei de identificare a chestiunilor de durabilitate raportate. Prin acest mecanism de asigurare, auditorul oferă utilizatorilor de informații un grad de încredere necesar, confirmând că datele prezentate nu conțin erori semnificative și că entitatea respectă cerințele de etichetare digitală și indicatorii de performanță impuși de reglementările Uniunii Europene.

În prezent, auditul statutar capătă un rol fundamental de garant al credibilității informațiilor publice, acționând ca un mecanism critic de prevenire și combatere a fenomenului de „greenwashing”. Într-un context în care companiile pot fi tentate să prezinte o imagine distorsionată sau excesiv de optimistă asupra impactului lor de mediu și social, intervenția auditorului independent transformă declarațiile subiective de intenție în date riguroase și verificabile.

Prin aplicarea procedurilor de verificare specifice, auditorul se asigură că raportarea de durabilitate reflectă realitatea obiectivă a operațiunilor firmei, oferind astfel investitorilor și publicului larg certitudinea că performanța ESG afișată este fundamentată pe dovezi solide. Acest rol consolidează integritatea pieței financiare din România, deoarece prezența unei certificări profesionale descurajează practicile de raportare selectivă sau înșelătoare, aliniind entitățile raportoare la exigențele de transparență și etică impuse de cadrul de reglementare european.

Conform analizei realizate de Hrițcan, M. și Hrițcan, C.C. (2025), un rol esențial al auditului statutar în noul cadru de raportare este acela de a asigura convergența și integrarea fluxurilor de informații din cadrul unei entități. Auditorul acționează ca un arhitect al coerenței între datele financiare tradiționale și noile raportări de durabilitate, verificând modul în care factorii ESG influențează direct viabilitatea economică și modelul de afaceri pe termen lung al entității.

Această funcție presupune o colaborare strânsă cu mecanismele de control intern pentru a monitoriza trasabilitatea datelor de la sursa lor primară până la includerea finală în raportul anual de management. Prin această supraveghere integrată, auditorul garantează că performanța financiară și impactul nefinanciar nu sunt tratate ca segmente izolate, ci ca elemente interdependente care oferă o imagine fidelă și unitară asupra valorii reale a companiei în contextul tranziției către o economie sustenabilă.

Tabelul 1. Reconfigurarea rolului auditului statutar

Aspect	Direcția de reconfigurare	Impact și detalii
Sfera de aplicare	De la financiar la ESG	Auditorii nu mai verifică doar bilanțul, ci și raportările de sustenabilitate (mediu, social, guvernanta), conform reglementărilor precum CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive)
Tehnologie	Audit Digital și Data Analytics	Trecerea de la testarea prin sondaj la analiza completă a seturilor de date (full population testing) folosind AI și algoritmi de machine learning pentru detectarea anomaliilor în timp real
Obiectivul principal	Detectarea fraudei și continuitatea	Există o presiune crescută din partea reglementatorilor ca auditorii să aibă un rol mult mai activ în identificarea semnelor de fraudă și în evaluarea viabilității pe termen lung a entității (going concern)
Comunicare și independență	Raportare Extinsă (KAM) și separarea serviciilor	Raportul de audit a devenit mai transparent prin includerea „Aspectelor Cheie de Audit” (Key Audit Matters), explicând riscurile specifice identificate, nu doar o opinie standard pass/fail. Restricții severe privind furnizarea de servicii non-audit către clienții auditați (non-audit services cap) pentru a elimina conflictele de interese și a consolida scepticismul profesional
Responsabilitate	Interesul public vs. interesul clientului	Reafirmarea mandatului auditorului ca „garant al interesului public”, punând accent pe datoria față de investitori și societate, dincolo de relația contractuală cu managementul firmei
Calitate și supraveghere	Reglementare mai strictă	Consolidarea rolului autorităților de supraveghere publică a auditului și implementarea standardelor internaționale de gestionare a calității (ISQM 1 și 2)

Sursa: elaborat de autor

Transformarea auditului statutar nu este doar o schimbare de procedură, ci o redefinire a identității acestei profesii în contextul unei economii globale tot mai complexe și digitale. Dacă în trecut auditorul era perceput ca un „verificator post-factum” al documentelor contabile, astăzi rolul său migrează către cel de garant al încrederii multidisciplinare în modul următor:

1. Extinderea orizontului: De la cifre la impact global;
2. Revoluția digitală: Sfârșitul sondajului clasic;
3. Scepticismul proactiv: Lupta cu fraudă și incertitudinea;
4. Transparență și Independență: O barieră etică solidă;
5. O profesie multidisciplinară.

Cea mai vizibilă schimbare este trecerea de la auditul pur financiar la cel de sustenabilitate (ESG). Într-o lume preocupată de schimbările climatice și responsabilitatea socială, auditorul devine cel care validează nu doar profitul unei companii, ci și amprenta de carbon sau etica lanțului de aprovizionare. Această „asigurare extinsă” transformă raportul de audit dintr-un document tehnic într-un instrument vital pentru investitorii care caută valoare pe termen lung.

Tehnologia a încetat să fie un simplu accesoriu. Prin Data Analytics și Inteligența Artificială, auditorul modern nu mai alege eșantioane de facturi, ci analizează 100% din tranzacțiile unei companii în timp real. Această schimbare oferă o precizie fără precedent în detectarea anomaliilor, transformând auditul dintr-o verificare statică într-o supraveghere dinamică și predictivă.

Eșecurile corporative din ultimele decenii au impus o reorientare către detectarea fraudei și evaluarea continuității activității. Auditorul nu mai poate adopta o poziție neutră; el trebuie să manifeste un „scepticism profesional” activ, investigând dacă modelul de business al clientului este rezistent în fața crizelor economice sau a atacurilor cibernetice.

Comunicarea s-a schimbat radical prin introducerea Aspectelor Cheie de Audit (KAM). Auditorii „vorbesc” acum cu publicul, explicând în rapoartele lor care au fost zonele cele mai dificile sau riscante ale misiunii. În paralel, independența este protejată prin reguli stricte care separă serviciile de audit de cele de consultanță, eliminând orice conflict de interese care ar putea umbri obiectivitatea opiniei.

Concluzii

Cadrul normativ privind auditul statutar evidențiază rolul esențial al acestuia în asigurarea credibilității informațiilor financiare și în consolidarea mecanismelor de guvernare corporativă. În mod tradițional, auditul statutar a fost analizat în cadrul teoriei agenției, care explică necesitatea verificării independente a situațiilor financiare pentru reducerea asimetriei informaționale dintre management și utilizatorii informațiilor financiare. Conform acestei perspective, auditorul acționează ca un mecanism de control extern care contribuie la creșterea transparenței și la diminuarea riscului de manipulare a informațiilor contabile.

Studiile clasice din domeniul auditului și contabilității subliniază faptul că auditul financiar reprezintă un instrument fundamental pentru sporirea încrederii investitorilor și a altor părți interesate în raportările financiare ale entităților economice. Cercetările empirice arată că existența unui sistem eficient de audit contribuie la îmbunătățirea calității raportării financiare, la consolidarea disciplinei financiare și la reducerea riscurilor asociate fraudelor sau erorilor contabile. De asemenea, literatura evidențiază interdependența dintre auditul statutar și sistemele de guvernare corporativă, subliniind rolul auditorilor în monitorizarea activităților managementului și în susținerea responsabilității corporative.

În ultimii ani, literatura de specialitate a acordat o atenție tot mai mare impactului transformărilor tehnologice asupra profesiei de auditor. Digitalizarea proceselor economice, utilizarea sistemelor informatice complexe și dezvoltarea tehnologiilor bazate pe analiză de date au determinat apariția unor noi abordări în domeniul auditului. Studiile recente evidențiază că integrarea instrumentelor digitale, precum analiza volumelor mari de date (big data) sau utilizarea inteligenței artificiale, poate îmbunătăți eficiența și acuratețea procedurilor de audit. În același timp, aceste transformări generează noi riscuri legate de securitatea informațională și de fiabilitatea sistemelor informatice, ceea ce impune extinderea responsabilităților auditorilor.

O altă direcție importantă se referă la rolul auditului în menținerea stabilității economice și financiare. Crizele economice și financiare din ultimele decenii au evidențiat necesitatea consolidării mecanismelor de supraveghere și control în cadrul economiei globale. În acest context, cercetările subliniază că auditul statutar poate contribui la identificarea timpurie a riscurilor financiare și la prevenirea vulnerabilităților sistemice. Prin evaluarea corectitudinii și integrității informațiilor financiare, auditorii pot sprijini procesul decizional al investitorilor, al instituțiilor financiare și al autorităților de reglementare.

Cu toate acestea, literatura de specialitate evidențiază și o serie de limite sau lacune în cercetările existente. Deși numeroase studii analizează rolul auditului în îmbunătățirea calității raportării financiare sau în consolidarea guvernării corporative, mai puține lucrări abordează în mod integrat relația dintre auditul statutar, securitatea economică și stabilitatea sistemelor economice în contextul transformărilor globale. În plus, impactul combinat al digitalizării, al creșterii complexității mediului economic și al noilor riscuri informaționale asupra rolului auditorului rămâne insuficient explorat în literatura academică. Reconfigurarea rolului înseamnă și reconfigurarea echipei. Auditorul de astăzi lucrează cot la cot cu ingineri de mediu, experți în securitate IT și analiști de date. Această hibridizare a expertizei confirmă faptul că auditul statutar a devenit pilonul central al interesului public, protejând nu doar acționarii, ci întreaga societate prin asigurarea integrității informațiilor pe care se bazează deciziile economice globale.

Referințe bibliografice

1. Legea privind auditul situațiilor financiare nr.271 din 15.12.2017 [online]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=110387&lang=ro
2. Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017 [online]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=125231&lang=ro
3. Manual de Standarde Internaționale de Audit și Control de Calitate. Codul Etic al Profesioniștilor Contabili [online]. Disponibil: <https://mf.gov.md/ro/lex/contabilitate-%C8%99i-audit>
4. ISQM 1 „Quality Management for Firms that Perform Audits or Reviews of Financial Statements, or Other Assurance or Related Services Engagements” [online]. Disponibil: <https://www.iaasb.org/>
5. ISQM 2 „Engagement Quality Reviews” [online]. Disponibil: <https://www.iaasb.org/>

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE ON ACCOUNTING, ISCA 2026
April 3-4, 2026, Chisinau, Republic of Moldova, Collection of Scientific Articles

6. Gruslav, J., Perić, M., Knežević, G. (2024). The Impact of Digitalization on Statutory Auditing. Proceedings of the International Scientific Conference - Finiz, 8-14. <https://portal.finiz.singidunum.ac.rs/Media/files/2024/8-14.pdf>
7. Hrițcan, M., Hrițcan, C.C. (2025). Statutory Audit and ESG Reporting in Romania: Regulatory Convergence and Implementation Challenges in the Context of CSRD. European Journal of Accounting, Finance & Business, 13 (1): 45-58. <https://www.researchgate.net/publication/400266810>
8. ISA 220 (Revised) „Quality Management for an Audit of Financial Statements” [online]. Disponibil: <https://www.iaasb.org/>
9. International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB) [online]. Disponibil: <https://www.iaasb.org/consultations-projects/quality-management-firm-level-isqm-1>.
10. Overall Explanatory Memorandum, The IAASB’s Exposure Drafts for Quality Management at the Firm and Engagement Level, Including Engagement Quality Reviews. [online]. Disponibil: <https://www.ifac.org/system/files/publications/files/IAASB-Proposed-ISQM-2-Explanatory-Memorandum.pdf>